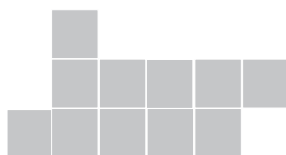

proč se dítě vaří v kaši

aglaja veteranyi

Kniha vychází s přispěním fondu Pro Helvetia, Swiss Art Council.

This book is published with support of Pro Helvetia, Swiss Art Council.

Copyright © Aglaja Veteranyi, 1999
Translation © Eva Hermanová, 2007
Cover and layout © Lucie Mrázová, 2007

ISBN 978-80-903562-8-3

1.

Představuju si nebe.

Je tak velké, že se leknu a raději okamžitě usnu, abych se uklidnila.

Po probuzení vím, že Bůh je o něco menší než nebe. Jinak bychom při modlení ze strachu stále usínali.

Umí Bůh cizí jazyky?

Rozumí cizincům?

Nebo v malých, skleněných kabinkách sedí andělé a překládají mu?

A JE V NEBI SKUTEČNĚ CIRKUS?

Matka říká, že ano.

Otec se směje, má s Bohem špatné zkušenosti.

Kdyby byl Bůh, přišel by na zem a pomohl nám, říká.

Ale proč by měl chodit on za námi, když za ním do nebe stejně půjdeme?

Muži věří v Boha méně než ženy a děti, kvůli konkurenci.

Otec nechce, aby i Bůh byl mým otcem.

Tady je každá země cizina.

Cirkus je pořád v cizině. Ale v maringotce je domov. Otevírám její dveře co nejméně, aby mi nevyprchal.

Opékané baklažány mé matky voní všude jako doma, ať jsme v kterékoliv zemi. Matka říká, že v cizině toho máme mnohem více než doma, protože se tady dá koupit každé naše jídlo.

KDYBYCHOM BYLI DOMA, VONĚLO BY PAK VŠECHNO
JAKO V CIZINĚ?

Svou rodnou zem znám jen podle vůně. Voní jako jídlo mé matky.

Otec říká, že na vůni své země si člověk vzpomene všude, pozná ji ale jen tehdy, když je hodně daleko.

Matka vstane za svítání a začne vařit, oškube slepici a podrží ji nad otevřeným plamenem plynového sporáku. Matka kupuje nejraději živé slepice, protože jsou nejčerstvější.

V hotelu zabíjí slepice ve vaně.

SLEPICE VŘEŠTÍ PŘI ZABÍJENÍ MEZINÁRODNĚ, ROZUMÍME JIM VŠUDE.

Zabíjení je v hotelu zakázané, pustíme nahlas rádio, otevřeme okna a děláme přitom hluk. Nechci slepici před zabitím vidět, jinak bych nechtěla, aby ji matka zabila. Co matka nepoužije do polévky, vyhodí do záchodu. V noci se pak na záchod bojím a čurám raději do umyvadla, z toho na mě zabitě slepice nevylezou.

Bydlíme pokaždé jinde.

Někdy je maringotka tak malá, že se nemůžeme jeden druhému vyhnout.

Jindy nám dá cirkus velkou maringotku se záchodem.

Anebo jsou hotelové pokoje jako vlhké díry plné obtížného hmyzu.

Někdy ale bydlíme v luxusních hotelech s ledničkou a televizí na pokoji.

Jednou jsme bydleli v domě, ve kterém běhaly po zdech ještěrky. Postavili jsme postele doprostřed pokoje, aby nám nemohly vlézt pod peřinu.

A když matka stála u zahradní branky, přešel jí přes nohu had.

NESMÍME SI NIC OBLÍBIT.

Jsem zvyklá se všude zařídit tak, abych se cítila dobře.

K tomu mi stačí položit na stůl modrý šátek.

To je moře.

Vedle postele mám vždycky moře.

Vylezu z postele a už můžu plavat.

V mém moři nemusíte umět plavat, abyste plavali.

V noci moře zakryju matčíným květovaným županem, aby mě nerafli žraloci, až budu muset jít na záchod.

JSME MNOHEM DÉLE MRTVÍ NEŽ ŽIVÍ. PROTO JAKO
MRTVÍ POTŘEBUJEME MNOHEM VÍCE ŠTĚSTÍ.

Být mrtvý je jako spát.

Nelehneš si do postele, ale uloží tě do země.

Pak musíš Bohu zdůvodnit, proč chceš být raději mrtvý
než živý.

Když ho nepřesvědčíš, vymaže ti mozek a musíš začít
život od začátku.

Atd.

Atd.

Atd.

Atd.

Atd.

Etc.